

"Teren zabudowy" a drogi publiczne - spojrzenie NSA

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 02, wrzesień 2016 00:00

Monika Małowiecka

Odśrody: 18331

Naczelny Sąd Administracyjny zdefiniował pojęcie „terenu zabudowy” w kontekście oceny czy teren przylegający do drogi publicznej jest "terenem zabudowy" w rozumieniu art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych. W wyroku z dnia 24 maja 2016 roku (sygn. akt: II OSK 2184/14) wskazał, że *dla oceny czy teren przylegający do drogi publicznej jest "terenem zabudowy" w rozumieniu art. 43 ust. 1 ustawy o drogach publicznych **nie można** stosować definicji "terenu zabudowy" zawartej w § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.*

Od dnia 12 lipca 2014 r. § 2 rozporządzenia ma brzmienie: "Przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie oraz przebudowie dróg publicznych i związanych z nimi urządzeń budowlanych, a także przy projektowaniu i budowie urządzeń niezwiązanych z drogami publicznymi, sytuowanych w ich pasach drogowych". Z powołanego przepisu wynika, że rozporządzenie to ma zastosowanie do budowy dróg publicznych, a nie do budowy innych obiektów budowlanych, w tym budynków przy drogach publicznych.

A zatem definicja „terenu zabudowy” z rozporządzenia może mieć zastosowanie wyłącznie do sytuacji, w której na danym obszarze budowana jest droga publiczna i należy dokonać oceny czy droga ta będzie przebiegała przez teren zabudowy, a więc teren, na którym dominują obszary o miejskich zasadach zagospodarowania lub obszary, które są przeznaczone pod takie zagospodarowanie w obowiązującym już miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, gdyż od tego uzależnione są parametry tej drogi ściśle określone w przepisach powołanego rozporządzenia.

Źródło:[CBOSA](#)